

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประเทศไทย มีลักษณะเป็นภาษีทางตรงที่คำนวณเก็บจากเงินได้ที่ได้รับในแต่ละปีปฏิทินและใช้อัตราภาษีแบบก้าวหน้า กล่าวคือผู้มีเงินได้มากจะต้องเสียภาษีในอัตรากว่าผู้ที่มิเงินได้น้อย การที่ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจัดเก็บในอัตราก้าวหน้า ก็เพื่อวัตถุประสงค์ในการกระจายฐานะทางการเงินจากบุคคลผู้มีอำนาจทางการเงินสูงไปหาบุคคลที่มีรายได้น้อย โดยผ่านกลไกของรัฐ และสะท้อนให้เห็นถึง ค่าตอบแทน ที่ผู้มีเงินได้จะต้องจ่ายให้แก่รัฐ เพื่อแลกกับระบบสาธารณูปโภคและความคุ้มครองที่ได้รับ ซึ่งตั้งอยู่บนข้อสันนิษฐานที่ว่า ผู้มีรายได้สูงยอมใช้ประโยชน์จากความคุ้มครองจากรัฐมากกว่าผู้มีรายได้น้อย

ในอดีตที่ผ่านมาอาชีพนักแสดง เป็นอาชีพที่ถูกมองว่าเป็นอาชีพเดินกินรำกิน เป็นอาชีพที่ไม่มีเกียรติ เนื่องจากเป็นอาชีพที่ไม่ได้รับการยอมรับจากผู้คนในสังคมวงกว้าง อีกทั้งรายได้ก็มีความไม่แน่นอนและไม่สูงมากเหมือนอย่างเช่นในปัจจุบัน จึงทำให้อาชีพนักแสดงเป็นอาชีพที่ไม่ได้รับความสนใจจากผู้คนในสังคมมากเท่าที่ควร ซึ่งแตกต่างจากในปัจจุบันเพราะอาชีพนักแสดงกลายเป็นอาชีพที่ได้รับความนิยมอย่างสูงและได้รับการยอมรับจากผู้คนในสังคมเพิ่มมากขึ้น เป็นอาชีพในฝันของบรรดาหนุ่มสาวหลายคน เนื่องจากเป็นอาชีพที่มีรายได้สูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น ๆ เป็นอาชีพที่มีเกียรติ มีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับจากผู้คนในสังคมวงกว้างมากขึ้น ไม่ยึดติดกับค่านิยมแบบเดิม ๆ ที่นิยมประกอบอาชีพที่มีความมั่นคงแน่นอนในเรื่องของรายได้เช่นการรับราชการเป็นต้น ปัจจุบันอาชีพนักแสดงกลายเป็นอาชีพที่มีบทบาทและมีความสำคัญต่อสังคมไทยอีกอาชีพหนึ่ง และยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้นเพราะนอกจากจะเป็นอาชีพที่สร้างความสุขและความบันเทิงให้แก่ผู้คนในสังคมแล้วยังเป็นอาชีพที่มีรายได้สูงมาก

จากข้อกำหนดคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.102/ 2544 ได้ระบุเอาไว้ว่าในการคำนวณภาษีนักแสดงนั้นมี 2 ส่วน คือ กรณีที่บริษัทเป็นผู้จ่ายเงินให้นักแสดง จะต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย 5% จากนั้นจะออกหนังสือรับรองให้กับนักแสดง เพื่อนำไปเป็นเครดิตภาษีให้กับนักแสดงในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี และในกรณีที่นักแสดงต้องเสียภาษีเองนั้น นักแสดงแต่ละคน จะต้องเสียภาษีปีละ 2 ครั้ง คือ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาครึ่งปี นักแสดงจะต้องยื่นแบบ ภงด.94 เพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภายในเดือน กันยายน ของทุกปี อันเป็นรายรับจากเดือน มกราคม ถึง มิถุนายน และช่วงที่สองคือจะต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี โดยยื่นแบบ ภงด.90

ภายในเดือนมีนาคม ของปีถัดมา สำหรับวิธีการเสียภาษีของนักแสดงนั้นมี 2 วิธี 1. คือสามารถเสียภาษีได้โดยการหักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควร โดยวิธีนี้จะถูกหักตามจริง และถูกตรวจสอบ ส่วนวิธีที่ 2. จะเป็นการเหมาจ่าย โดยจะมีวิธีการคำนวณ โดยถ้ามีรายได้รวมไม่เกิน 300,000 บาท จะถูกหัก 60% และถ้ามีรายได้เกิน 300,000 บาท ส่วนที่เกินนั้นจะถูกนำมาหักอีก 40% แต่รวมแล้วจะหักได้ไม่เกิน 600,000 บาท ซึ่งดารานักแสดงมักจะใช้วิธีการเสียภาษีแบบเหมาจ่าย และเพื่อเป็นการบรรเทาภาระทางภาษี กรมสรรพากรได้กำหนดให้หักค่าลดหย่อนต่าง ๆ เฉกเช่นเดียวกับมนุษย์เงินเดือน ซึ่งทำให้ดารานักแสดงเสียภาษีในจำนวนที่ต่ำลง การหักลดหย่อนหมายถึง รายการต่าง ๆ ที่กฎหมายได้กำหนดให้หักได้เพิ่มขึ้นหลังจากได้หักค่าใช้จ่ายแล้ว เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีให้แก่ผู้เสียภาษีก่อนนำเงินได้ที่เหลือซึ่งเรียกว่าเงินได้สุทธิไปคำนวณภาษีตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตัวอย่างเช่น ค่าลดหย่อนสำหรับผู้มีเงินได้ ค่าลดหย่อนบุตร ค่าเบี้ยประกันภัย เงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund: RMF) การลงทุนในกองทุนหุ้นระยะยาว (Long Equity Fund: LTF) ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม ค่าลดหย่อนบิดามารดา เป็นต้น

กิตติพงศ์ อรุณพัฒน์พงศ์ (2546) แสดงความเห็นไว้ว่า ดารา นักแสดง ของประเทศไทย มักจะมีรายได้มาก และรายจ่ายมากควบคู่กันไป กฎหมายจึงได้ถือเงินได้ส่วนแรก ส่วนที่ไม่เกิน 300,000 บาท ให้หักได้ 60% ส่วนที่เกิน 300,000 บาท ให้หักได้ 40% แต่การหักค่าใช้จ่ายเหมาอย่างเดียวยังมีการเสียภาษีมากกว่าปกติ

การที่ดารานักแสดงจะมีรายได้ที่สูงได้นั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละคน และความนิยมชมชอบของประชาชนที่มีต่อตัวนักแสดงนั้น ๆ เองด้วย ซึ่งนอกจากความสามารถแล้วยังต้องอาศัยรูปร่างหน้าตาที่ดีประกอบกันไปด้วย ถึงแม้ว่าอาชีพนักแสดงจะเป็นอาชีพที่มีรายได้สูงมากเพียงใดก็ตาม แต่ในเรื่องความแน่นอนของรายได้นั้นก็กลับไม่แน่นอนเลย ดารา นักแสดงบางคนตอนที่มือชื่อเสียงมาก ๆ สามารถสร้างรายได้ต่อปีเป็นจำนวนมหาศาล แต่พอตอนที่ชื่อเสียงของตัวเองลดน้อยถอยลงหรือความนิยมชมชอบจากประชาชนลดน้อยถอยลง รายได้ก็พลอยลดน้อยถอยลงตามไปด้วย ฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าอาชีพนักแสดง ถึงแม้จะเป็นอาชีพที่มีรายได้สูงแต่ก็มีความไม่แน่นอนในเรื่องของรายได้ที่สูงเช่นเดียวกัน และช่วงระยะเวลาในการประกอบอาชีพมักจะสั้น ไม่ยืนยาวเหมือนกับอาชีพอื่น ๆ บางคนอาจคิดว่าดารานักแสดงมีรายได้สูงมากแต่ในความเป็นจริงไม่เพียงแต่รายได้จะสูงเพียงอย่างเดียว ทางด้านรายจ่ายก็มากเป็นเงาตามตัวเช่นกัน รายจ่ายส่วนใหญ่ของนักแสดงมักเป็นรายจ่ายส่วนตัว ไม่ว่าจะเป็นค่าเสื้อผ้า ค่าเครื่องแต่งกาย ค่าเครื่องประดับ ค่าเครื่องสำอาง ค่าเดินทาง เป็นต้น และเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงมาก เหตุผลเหล่านี้

ทำให้คารา นักแสดงหลายคนต่างรู้สึกว่ภาษีนักแสดงที่ถูกเรียกเก็บอยู่นั้น ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่ออาชีพนักแสดงเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาเปรียบเทียบการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่คำนวณตามกฎหมายของกรมสรรพากร กับการเสียภาษีตามหลักการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไปแจกเช่นนิติบุคคล ว่าภาษิตามวิธีใดจะมากหรือน้อยกว่ากัน ซึ่งวิธีการคำนวณกำไรสุทธิที่ต่างกันย่อมทำให้ภาระภาษีของผู้มีเงินได้ต่างกันด้วยเช่นกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

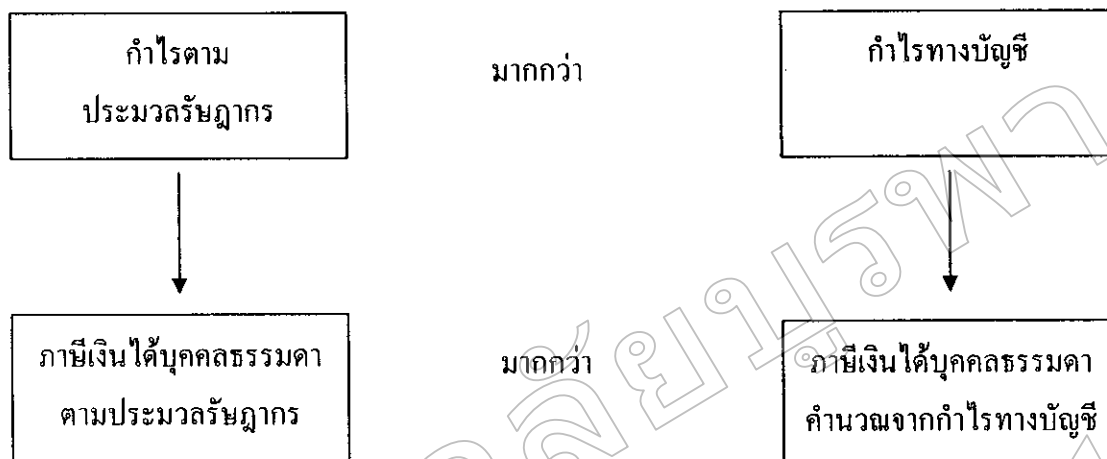
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา นับเป็นภาษีทางตรงชนิดหนึ่งซึ่งจัดเก็บตามหลักความสามารถในการเสียภาษี (Ability-to-pay Principle) โดยใช้รายได้หรือเงินได้เป็นมาตรวัดความสามารถในการเสียภาษีของบุคคล หลักความสามารถในการเสียภาษีนับเป็นส่วนหนึ่งของหลักความเป็นธรรมทางภาษีอากร ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของระบบภาษีอากรที่ดี ตามหลักความสามารถในการเสียภาษี ผู้เสียจะเสียภาษีน้อยตามความสามารถในการเสียภาษีของตน จากหลักการนี้มีข้อพิจารณาเกี่ยวกับความเป็นธรรมอยู่สองส่วนคือ ความเป็นธรรมในแนวนอน (Horizontal Equity) ผู้มีความสามารถในการเสียภาษีเท่ากันควรเสียภาษีเท่ากัน และความเป็นธรรมในแนวตั้ง (Vertical Equity) ผู้มีความสามารถในการเสียภาษีต่างกันควรเสียภาษีต่างกัน กล่าวคือ ผู้ที่มีความสามารถสูงกว่าต้องเสียภาษีมากกว่าผู้ที่มีความสามารถน้อยกว่า

ระบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทย จัดเก็บโดยใช้หลักความสามารถในการเสียภาษี (Ability to pay) ซึ่งก็เป็นหลักการเดียวกันกับอารยประเทศทั้งหลายในโลกนี้ กล่าวคือ ใครมีรายได้มากก็ต้องเสียภาษีให้แก่รัฐบาลมากกว่าผู้มีรายได้น้อย ซึ่งเป็นตรรกะ (Logic) ที่ดีและถูกต้องอยู่แล้ว (อมรศักดิ์ พงศ์พิศุตม์, 2548)

ทั้งนี้ หากผู้มีรายได้มากจะต้องถูกเก็บภาษีในสัดส่วนที่มากกว่า และยังถูกจำกัดการหักค่าใช้จ่ายซึ่งหักได้เพียง 600,000 บาท ต่อปีภาษิต่านั้น จะส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำของการเสียภาษีของผู้มีรายได้ 40(8) ผู้มีรายได้การเป็นดารานักแสดงมากขึ้น

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการทราบว่า หากคารานักแสดงสามารถคำนวณหากำไรทางบัญชีที่แสดงผลการดำเนินงานและเสียภาษีจากผลการดำเนินงานของตัวเองได้แล้ว ภาษิตที่ต้องเสียนั้น จะมากหรือน้อยกว่าภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ต้องเสียตามหลักเกณฑ์ในประมวลรัษฎากรเพียงใด ตลอดจนแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่คำนวณมาจากกำไรทางบัญชีและภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ต้องเสียตามหลักเกณฑ์ในประมวลรัษฎากร โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำถามของการวิจัย

จากที่ได้กล่าวข้างต้นเป็นแรงจูงใจที่ผู้วิจัยสนใจต้องการหาคำตอบ เพื่อตอบคำถามการวิจัยว่า “หากดารานักแสดงสามารถคำนวณกำไรตามหลักการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป (Generally Accepted Accounting Principles) เพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลแล้ว ภาษีที่ต้องเสียนั้นจะมากหรือน้อยกว่าวิธีการคำนวณตามประมวลรัษฎากรหรือไม่ คิดเป็นจำนวนเท่าใด”

สมมติฐานของการวิจัย

ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ของนักแสดงตามข้อกำหนดตามประมวลรัษฎากรซึ่งถือเป็นเงินได้พึงประเมิน 40(8) ข้อ 43 ซึ่งผู้มีเงินได้จะต้องเสียภาษีปีละ 2 ครั้ง คือ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาครึ่งปี นักแสดงจะต้องยื่นแบบ ภงด.94 เพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาภายในเดือน กันยายน ของทุกปี อันเป็นรายรับจากเดือน มกราคม ถึง มิถุนายน และช่วงที่สองคือ จะต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี โดยยื่นแบบ ภงด.90 ภายในเดือนมีนาคม ของปีถัดมา

ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามข้อกำหนดตามประมวลรัษฎากรนั้นผู้มีเงินได้จะต้องรวมเงินได้ตลอดปีภาษีนั้น หักด้วยค่าใช้จ่าย หลังจากนั้นผู้มีเงินได้สามารถหักลดหย่อนที่กำหนดไว้ตามประมวลรัษฎากรทั้งสิ้น 10 ประเภท คือ การหักลดหย่อนสำหรับผู้มีเงินได้สามีหรือภรรยาของผู้มีเงินได้ การหักลดหย่อนบุตร ค่าเบี้ยประกันภัย เงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม เงินสมทบที่ผู้ประกันตนจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคม ค่าลดหย่อนบิดามารดา

เงินสนับสนุนเพื่อการศึกษา และเงินบริจาค หลักจากนั้นนำเงินส่วนที่เหลือซึ่งเรียกว่า เงินได้พึงประเมินก่อนคำนวณภาษีไปคำนวณตามอัตราภาษีที่กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากร แต่อย่างไรก็ตามผู้มีเงินได้แต่ละคนมีสิทธิในการหักลดหย่อนได้แตกต่างกัน ส่วนในการคำนวณภาษีเงินได้จากกำไรทางบัญชีนั้นจะคำนวณจาก ผู้มีเงินได้จะต้องรวมเงินได้ตลอดปีภาษีนั้น หักด้วยค่าใช้จ่ายตามสัดส่วนของแต่ละบุคคล เพื่อให้ได้กำไรทางบัญชีของแต่ละบุคคลเช่นกัน

จะเห็นได้ว่าสัดส่วนของค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบหาความแตกต่างของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

1. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาคำนวณจากกำไรตามประมวลรัษฎากรด้วยอัตราก้าวหน้ามากกว่าภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาคำนวณจากกำไรทางบัญชีด้วยอัตราก้าวหน้า
2. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาคำนวณจากกำไรตามประมวลรัษฎากรด้วยอัตราก้าวหน้ามากกว่าภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาคำนวณจากกำไรทางบัญชีด้วยอัตราร้อยละ 30

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

เนื่องจากในประเทศไทยได้มีผู้ศึกษาเปรียบเทียบการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยวิธีอื่นนอกจากที่กรมสรรพากรกำหนดให้ปฏิบัติเกี่ยวกับผู้มีเงินได้พึงประเมิน 40(1) และ (2) ได้แก่ มนุษย์เงินเดือน แต่ยังไม่มีการทำวิจัยเกี่ยวกับ ดารา นักแสดง ซึ่งถือเป็นเงินได้พึงประเมิน 40(8) ดังนั้นผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวคิดหนึ่งที่แสดงการเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างของวิธีการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยอ้างอิงจากหลักการบัญชีที่มีการจัดทำงบกำไรขาดทุนเพื่อแสดงผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้น ประโยชน์ของการวิจัยนี้ ได้แก่

1. เพื่อนำเสนอข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากรแก่หน่วยงานกำกับดูแลให้เกิดความเป็นธรรมแก่ดารา นักแสดงมากขึ้น
2. เพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างของค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปกับข้อกำหนดตามประมวลรัษฎากร

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้มุ่งศึกษาถึงความแตกต่างของมูลค่าภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอันเนื่องมาจากวิธีการคำนวณเพื่อหาที่มาของเงินได้พึงประเมินสุทธิก่อนภาษีเงินได้ โดยเฉพาะความแตกต่างของจำนวนค่าใช้จ่ายที่นำไปหักจากเงินได้พึงประเมิน ผู้วิจัยเห็นว่า หากผู้มีเงินได้พึงประเมิน 40(8) จากการเป็นดารา นักแสดง สามารถนำมูลค่าของค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงมาหักออกจากเงินได้จะทำให้

มูลค่าของเงิน ได้พึงประเมินสุทธิก่อนภาษีเหมาะสมที่จะเป็นฐานในการคำนวณภาษีมากกว่าวิธีการหักค่าใช้จ่ายแบบเหมา และหักค่าลดหย่อนของแต่ละบุคคล โดยในการศึกษาครั้งนี้จะศึกษาถึงวิธีการคำนวณเงิน ได้พึงประเมินสุทธิก่อนภาษีเงิน ได้บุคคลธรรมดา

ข้อจำกัดของการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการออกแบบสอบถามแบบเจาะจงกับกลุ่มค่านักแสดงนำชายและหญิง เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ และค่าใช้จ่ายของค่านักแสดง ซึ่งถือเป็นผู้มีเงิน ได้พึงประเมินตามมาตรา 40(8) และนำมาใช้คำนวณมูลค่าเงิน ได้พึงประเมินสุทธิก่อนภาษี ดังนั้นตัวเลขของรายได้ที่แท้จริงของเหล่าค่านักแสดง ซึ่งถือเป็นความลับและไม่นิยมเปิดเผยกัน ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ จึงมีข้อจำกัดเรื่องข้อมูลที่เบี่ยงเบน (Bias) ซึ่งอาจเกิดจากการที่ค่านักแสดง ได้รับแบบสอบถามแล้วเกิดความกังวลว่าตนจะถูกเจ้าหน้าที่จากกรมสรรพากรตรวจสอบข้อมูล ทำให้ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนั้น อาจมีการคลาดเคลื่อนไปจากข้อเท็จจริง

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักแสดง หมายถึง นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ นักร้อง นักดนตรี นักกีฬาอาชีพ หรือนักแสดงเพื่อความบันเทิงใด ๆ (ไม่ว่าจะแสดงเดี่ยว เป็นหมู่คณะหรือแข่งขันเป็นทีม เช่น นักแสดงละครเวที นักแสดงภาพยนตร์ นักแสดงละครวิทยุ นักแสดงละครโทรทัศน์ นักแสดงตลก นายแบบ นางแบบ นักพูดรายการทอล์คโชว์ นักมวยอาชีพ นักฟุตบอลอาชีพ เป็นต้น) แต่ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้ประกาศข่าว ผู้ดำเนินรายการทางโทรทัศน์ โฆษก พิธีกร นักจัดรายการวิทยุ นักจัดรายการในสถานบันเทิงใด ๆ ผู้บรรยายหรือนักพากย์ ผู้จัดการส่วนตัวของนักแสดง ผู้กำกับ การแสดง ผู้จัดการทีมกีฬา ผู้ฝึกสอนนักกีฬา หรือบุคคลผู้กระทำการในลักษณะทำนองนี้ คู่คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 102/ 2544)

กำไรทางบัญชี คือ กำไรที่เกิดจากการนำเงิน ได้พึงประเมินตามมาตรา 40(8) หักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควร หรือเรียกว่าค่าใช้จ่ายจริง โดยอนุโลมนำเอามาตรา 65 ทวิ 65 ตริ แห่งประมวลรัษฎากรที่ใช้ภาษีเงิน ได้นิติบุคคลมาอนุโลมซึ่งกัน ได้ โดยกำไรทางบัญชีในความหมายนี้สามารถเทียบเคียง ได้กับกำไรสุทธิก่อนหักภาษีเงิน ได้นิติบุคคลหรือเงิน ได้พึงประเมินสุทธิก่อนภาษีเงิน ได้ที่หน่วยงานธุรกิจจะต้องคำนวณและจัดทำงบการเงินให้เป็นไปตามหลักการบัญชีที่ยอมรับกัน โดยทั่วไป อย่างไรก็ตามหากการคำนวณกำไรทางบัญชีมีค่าเป็นลบ นั้นหมายความว่า ผลการดำเนินงานเป็นลบ ผู้วิจัยกำหนดไม่ต้องคำนวณภาษีเงิน ได้บุคคลธรรมดา

กำไรตามประมวลรัษฎากร คือ กำไรที่คำนวณจากเกณฑ์ที่ระบุไว้ในประมวลรัษฎากร มาตรา 48(1) และ (2) เกิดจากการนำเงินได้พึงประเมินมาตรา 40(8) หักค่าใช้จ่าย(ในอัตราที่กำหนด ในพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2502)ร้อยละ 60 ของเงินได้ส่วนที่ไม่เกิน 300,000 บาท ส่วน ที่เกิน 300,000 บาท หักค่าใช้จ่ายได้ 40% แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกิน 600,000 บาท และหักค่า ลดหย่อนต่าง ๆ ตามปกติ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 16) พ.ศ.2534 ใช้บังคับสำหรับเงินได้ ปีภาษี 2535 เป็นต้นไป และพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 430) พ.ศ. 2548 ใช้บังคับ 1 มกราคม 2547)

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University